

[Thisted Knudsen.]

bageholdende. Derimod forstod jeg det ærede medlem hr. Kirkegaard sådan, at der var en sjælden god vilje og sjælden god forståelse hos det radikale venstre, og jeg går ud fra, at dette vil give sig udtryk, når vi nu kommer til arbejdet.

Det, det for os drejer sig om — og det vil jeg gerne understrege her til sidst — er at komme igennem problemet nu. Vi har fremsat et forslag, og det må indgå i overvejelserne; og hvis den højtærede indenrigsminister og alle de, der i tinget har med denne sag at gøre, har god vilje til at nå et resultat, kan vi efter mit skøn nå det. Det er det, vi lægger afgørende vægt på.

Aage Fogh: Gennem årene er der ført overordentlig mange og lange diskussioner om de faste skatter. Jeg vil udtrykke håbet om, at det må lykkes at komme til en ende med denne diskussion, så vi kan samle kræfterne om at løse de andre og langt større opgaver, der ligger for inden for det danske landbrug.

Jeg kan imidlertid ikke undlade til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen at sige, at jeg synes, det ærede medlem tager lidt for let på det, når han omtaler den forskydning, der vil ske, hvis vi gennemfører hans forslag. Der er ikke spor tvivl om, at hvis det forslag gennemføres, som det ærede medlem har skitseret, vil det betyde en overordentlig stærk skattemæssig forskydning i forhold til de penge, der er tale om, fra det store landbrug til det mindre, og jeg vil på ingen måde være med til en ændring på dette område, der virkelig flytter betydelige pengebeløb fra det mindre landbrug til det store.

Det store landbrug har ikke været og er ikke i vanskeligheder. Hvis forslaget betragtes som en kriseforanstaltning, vil det have en helt forkert virkning. Jeg står her med den største beretning over landbrugsregnskaber, der udsendes i Danmark, de jyske landboforeningers, der omfatter ca. 7 000 regnskaber. Denne beretning fra de jyske landboforeninger fortæller mig, at når jordarealet stiger til det tidobbelte, stiger indtægterne kun til det tredobbelte. Der er derfor ingen som helst tvivl om, at hvis de faste skatter, vi har i dag, som er lignet

i forhold til jordværdien, afløses af skatter lignet i forhold til indkomsten, bliver det de små landbrug, der kommer til at betale; godsejeren bliver fri, og det bliver hans fodermester og husmanden med det mindre areal, som kommer til at betale omkostningerne.

Jeg vil derfor ved denne lejlighed lufte den tanke — det er muligt, det ikke kan gennemføres — at det, man skulle stile imod, var at prøve på at gøre også dette område af vor skattelovgivning enkelt og overskueligt. Jeg er indforstået med, at det, der hedder ejendomsskatter, burde forsvinde; jeg er indforstået med, at det, der hedder grundstigningsskyld, burde forsvinde, men jeg er i høj grad tilhænger af, at man indfører en ensartet grundbeskatning på land og i by. Grundbeskatningen som en særskat på landbruget burde vi have ud af vor lovgivning, således at vi havde den samme beskatning af grundværdien på land og i by. Jeg ville heller ikke have noget imod, om man kunne nå frem til, at den faste beskatning for landbrugets vedkommende blev gjort konjunkturbestemt. Det er rimeligt, synes jeg, om den mand, der skal leve af at drive den danske jord, havde denne fortrinsstilling fremfor en anden, at denne skat var vigende, når landbruget havde dårlige konjunkturer. Det er det samme princip, vi har haft på andre områder, og jeg synes, det har virket tilfredsstillende.

Må jeg samle mine bemærkninger deri, at jeg er glad for, at problemet tages op til drøftelse, men jeg er ikke enig i forslaget linje. Jeg vil også udtale min beklagelse af, at venstre er med til at stille dette forslag. Jeg kunne forstå, at de konservative gjorde det, for det er god konservativ politik, det drejer sig om, men jeg forstår ikke, at venstre går med til det, for det kan ikke være alle venstremænds mening og hensigt at medvirke til at give de store fordele på de smås bekostning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.